

บันทึกโดยคณะกรรมการ
สภากาชาดไทย
20 ก.พ. 2560
ศย-117/2560
๐๙:๕๖๔.

ประกาศสภากาชาดไทย
เรื่อง นโยบายการบริหารความเสี่ยงของสภากาชาดไทย

สภากาชาดไทยเป็นองค์กรสาธารณกุศลที่ปฏิบัติพันธกิจภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงตระหนักถึงความสำคัญของความไม่แน่นอนซึ่งอาจเป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจ หรืออาจเป็นโอกาสใหม่ในเชิงกลยุทธ์ขององค์กร และด้วยเหตุที่การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล สภากาชาดไทยจึงได้กำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยงไว้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. นิยาม
2. หลักการในการบริหารความเสี่ยง
3. ความเสี่ยงประเภทต่างๆ
4. กระบวนการบริหารความเสี่ยง
5. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง
6. ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

1. นิยาม

- 1) ความเสี่ยง หมายถึง ความไม่แน่นอนที่หากเกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อองค์กร ซึ่งอาจจะเป็นความเสียหายหรือเป็นผลในทางที่พึงประสงค์ก็ได้
- 2) เหตุการณ์ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์ที่สื่อให้เห็นถึงผลกระทบของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นมีองค์ประกอบหลัก คือ ความถี่ของเหตุการณ์ และความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้น
- 3) การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการจัดการความเสี่ยง และ/หรือผลกระทบ โดยครอบคลุมตั้งแต่การระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง การประเมิน การจัดลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ความเสี่ยง วิธีควบคุมความเสี่ยง และการรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

2. หลักการในการบริหารความเสี่ยง

- 1) การบริหารความเสี่ยงจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของการวางแผนยุทธศาสตร์ แผนงานประจำปี การกำหนดเป้าหมาย และการปฏิบัติงานตามภารกิจของสภากาชาดไทย โดยมีการคำนึงถึงการบริหารความเสี่ยงทุกประเภทที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ และครอบคลุมถึงทุกระดับในองค์กร
- 2) หน่วยงานสภากาชาดไทยทุกหน่วยงานมีความรับผิดชอบหลักในการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน โดยใช้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานตามภารกิจไม่ใช่กิจกรรมที่แยกออกมา
- 3) การบริหารความเสี่ยงจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ โดยมีต้นทุนในการบริหารความเสี่ยงที่สมดุลกับประโยชน์ที่ได้ และไม่ซับซ้อนเกินความจำเป็น

3. ความเสี่ยงประเภทต่างๆ

สภากาชาดไทยให้ความสำคัญกับความเสี่ยงประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

